

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de Cușnir David – reprezentant al părții vătămate minore xxxx, de inculpatul Doboș Denis și de avocata Procopciuc Angela în numele acestuia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Fălești din 04 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Doboș Denis xxxx, născut la xx xx xxxx, originar și domiciliat în sat. xxxxx r-nul xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.11.2015 – 04.05.2016;

Instanța de apel: 06.06.2016 – 06.12.2017;

Instanța de recurs: 31.01.2018 – 07.03.2018.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Fălești din 04 mai 2016, Doboș Denis a fost condamnat în baza art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 11 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Cușnir David – reprezentant al părții vătămate minore xxxx, dispunându-se încasarea de la Doboș Denis prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Doboș Denis la 25 iulie 2015, aproximativ la ora 2000, aflându-se pe malul lacului de lângă brigada de tractoare din s. xxxx raionul xxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul întreținerii raportului sexual cu minora xxxx, născută la xxx xxx xxxx, despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 14

ani, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra din cauza vârstei fragede, contrar voinței victimei, în mod forțat a imobilizat-o cu mâinile și a culcat-o pe spate la pământ, a dezbrăcat-o de haine și lenjeria intimă, apoi s-a dezbrăcat și el de lenjeria intimă, însă nu a reușit să întrețină un raport sexual din cauza că partea vătămată a opus rezistență și la fața locului a venit Vîrtosu Eduard, care aplicând forța fizică a stopat acțiunile inculpatului.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Inculpatul Doboș Denis, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de judecată a manifestat o atitudine preconcepțată față de dânsul. Din prevederile art.110 alin.(1), (2), (3) Cod de procedură penală reiese, că audierea părții vătămate minore xxxx xxxx în condițiile art.110¹ Cod de procedură penală a avut loc cu încălcări, din motivul că inculpatul nu a fost chemat la judecătorul de instrucție. De asemenea procurorul a interogat partea vătămată în prezența unei doamne care lucrează în procuratură și a înlocuit psihopedagogul, neavând permisiunea și studiile corespunzătoare. Când instanța de judecată a întrebat-o pe doamna invitată să participe în calitate de psihopedagog, despre actele corespunzătoare pentru participare în ședința de judecată în calitate de psihopedagog, ea a răspuns că actele îi sunt acasă. Ședința nu a fost amânată pentru a prezenta actele corespunzătoare. Totodată, în conformitate cu art.110¹ Cod de procedură penală, trebuia să aibă loc înregistrarea audio și video. Înregistrarea audio a fost efectuată, iar înregistrarea video nu. Înregistrarea este de o calitate proastă, nu se înțelege cine și ce vorbește. În art.110¹ Cod de procedură penală, prevede că după interogare înregistrarea se ascultă și se vizionează pentru a verifica claritatea înregistrării, fapt ce nu a fost efectuat. Totodată, instanța nu a luat în considerație declarațiile lui Xxxx xxxx, care a relatat evenimentele așa cum au avut loc.

Consideră, că organul de urmărire penală a falsificat dosarul penal. Aceasta se demonstrează prin declarațiile martorului colaborator de poliție Vîrtosu Eduard, care în ședința de judecată a declarat că a dat declarații despre cele întâmplate, însă ofițerul de urmărire penală a indicat în procesul-verbal alte declarații decât ceea ce a relatat el.

3.2. Avocatul Gavriiuc Ion a declarat apel în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitate.

Pentru argumentarea recursului sânt aduse afirmațiile că:

- analiza probelor a fost efectuată de instanță contrar prevederilor alin.(2) art.24 Cod de procedură penală, cu o vădită manifestare în favoarea acuzării. Acest fapt s-a produs în mare parte prin necunoașterea locului faptei în urma refuzului organului de urmărire penală și a instanței de fond de a reconstitui parțial fapta la fața locului prin verificarea declarațiilor martorului Vîrtosu Eduard. Refuzul a fost motivat prin neadmiterea revictimizării copiilor, însă apărarea a solicitat prezența la fața locului doar a martorului matur Vîrtosu Eduard;

- în urma refuzului instanței de fond de a verifica declarațiile la fața locului, aprecierea declarațiilor părții vătămate a fost eronată: minora xxxx xxxx, fiind audiată în condițiile art.110¹ Cod de procedură penală, a declarat că de la locul unde se scaldau, Doboș Denis a luat-o cu forța în brațe și a târât-o în stuf. Din schema prezentată de apărare se stabilește că

distanța de la locul de scăldat până la locul unde Doboș Denis și xxxx xxxx au fost găsiți de martorul Vîrtosu Eduard, este de 80 metri. Aprecierea dată de instanță în pct.20 a sentinței referitor la constrângerea fizică ca element al laturii obiective a infracțiunii, prin expresia că “ Doboș Denis a târât-o de la locul unde se scăldau până la stuf și a culcat-o la pământ”, confirmă faptul aprecierii tacite a instanței că distanța pe care a fost târâtă partea vătămată este una mică și nu trezește dubii la instanță faptul că ultima nu putea fi târâtă fără careva vătămări corporale;

- în condițiile respective au rămas fără răspuns mai multe întrebări importante: cum victima a fost târâtă și dusă în brațe la o distanță de 80 metri de la locul de scăldat până la locul presupusei fapte, când nu dorea, se smunea, fiind mai apoi ținută de gură și burtă, însă urme de violență pe corp nu s-au depistat vizual și nici în urma expertizei medico-legale efectuate;

- care ar putea fi motivul că Doboș Denis timp de aproximativ 20 minute nu și-a dus intenția de viol până la sfârșit;

- minora xxxx xxxx la prima audiere din 26.07.2015, la ofițerul de urmărire penală a declarat că Doboș Denis a dezbrăcat-o de șorți și chiloți, el nu s-a dezbrăcat fiind în chiloți și s-a așezat în genunchi deasupra ei (f.d.55 v.1). La fel a declarat și fiind audiată în condițiile prevăzute de art.110¹ Cod de procedură penală (f.d.37 v.1). Totodată, aici a indicat că distanța de la locul de scăldat până la locul unde au derulat evenimentele este de vreo 3 metri (f.d.38 v.1), fapt ce nu corespunde realității, această distanță fiind de 80 metri. Aceste date, fiind invocate de apărare inclusiv în susținerile verbale, au rămas fără o analiză și apreciere din partea instanței de fond. Audiată în instanța judiciară la 12.02.2016, minora xxxx xxxx ferm a declarat de câteva ori, că “*Doboș Denis nu era dezbrăcat, era culcat lângă mine, ținea mâna la gură, culcat pe spate*”, mai apoi, tot atunci declară “ambii noi eram pe spate, el mă ținea de burtă cu mâna”. Astfel, instanța în pct.3 al sentinței, neîntemeiat a indicat că victima a declarat următoarele “*s-a dezbrăcat de pantaloni și fiind în chiloți s-a urcat peste ea*”. Fraza “*s-a urcat pe ea*” nu a fost pronunțată de victimă. Din cele expuse se constată divergențe importante în declarațiile victimei despre acțiunile lui Doboș Denis;

- respingerea de către organul de urmărire penală și mai apoi de instanță a probei solicitate de partea apărării - ieșirea la fața locului pentru concretizarea mai multor circumstanțe importante ce au legătură cu cauza penală și care influențează asupra soluționării acesteia, reprezintă o încălcare a dreptului la apărare;

- instanța nu a analizat și nu a dat o apreciere corectă declarațiilor minorului xxxx xxxx, referitor la întrebarea dacă se afla sau nu inculpatul deasupra minorei xxxx xxxx la sosirea minorului cu mașina împreună cu Vîrtosu Eduard. Audiat la urmărirea penală martorul minor xxxx xxxx a declarat că Doboș Denis cu forța a dus-o pe sora s-a xxxx lângă stuf, a pus-o la pământ și a dezbrăcat-o de șorți și chiloți. La cerința fratelui său Corneliu a fugit în sat după Vîrtosu Eduard și întorcându-se repede cu mașina a văzut că Doboș Denis fiind gol, o ținea pe sora sa goală, stătea lângă ea (f.d.67 v.1). Audiat în condițiile art.110¹ Cod de procedură penală la 20.08.2015, martorul minor xxxx xxxx a declarat că a văzut cum Doboș Denis a dus-o pe xxxx în stuf, însă nu era de față când

inculpatul a dezbrăcat-o pe xxxx “eu nu am văzut cine și când a dezbrăcat-o pe xxxx, în acest timp eu eram dus după Radic” (f.d.40 v.1). Audiata la 24.03.2016 în instanța de judecată, minorul xxxx xxxx a declarat că atunci când s-a întors cu mașina cu Vîrtosu Eduard, Doboș Denis și xxxx “erau amândoi culcați pe o parte. xxxx era îmbrăcată în maică, alte haine nu avea. Restul hainelor ea le-a pus pe mal când s-a scăldat. Nu poate spune dacă Doboș Denis era îmbrăcat sau nu, nu l-a văzut”;

- instanța a apreciat critic și declarațiile martorului Vîrtosu Eduard, concluzionând că acestea nu corespund adevărului (pct.35 al sentinței), însă prin acest fapt instanța parțial vine cu afirmații contradictorii. Astfel, la prima audiere din 26.07.2015 Vîrtosu Eduard a prezentat cu lux de amănunte circumstanțele cunoscute de el, însă instanța a neglijat că la aceeași audiere martorul Vîrtosu Eduard a declarat că “xxxx xxxx era îmbrăcată”. Or, această circumstanță din declarațiile martorului, aflat la acel moment chiar alături de făptaș, combate esențial argumentele instanței expuse în pct.25 al sentinței, privind dezbrăcarea forțată a victimei, cât și declarațiile martorului minor Xxxx xxxx prezentate în fața instanței, că xxxx s-a îmbrăcat în mașină în drum spre casă (pct.6 din sentință). Obiecțiile instanței față de martorul Vîrtosu Eduard, că acesta a declarat cu unele modificări ca “rezultat al analizei în timp“ sunt irelevante;

- declarațiile martorilor apărării Negoită Grigore și Strașnic Andrei instanța le-a apreciat critic pe motiv că “sunt în contradicție esențială cu restul probelor și cu circumstanțele obiective stabilite pe caz” (pct.37 al sentinței). Printre “restul probelor“ din nou se face referință la declarațiile contradictorii ale minorilor xxxx xxxx, xxxx xxxx și Xxxx xxxx;

- constrângerea fizică ca element al laturii obiective a infracțiunii - aducerea forțată lângă stuf, imobilizarea victimei prin culcarea acesteia la pământ, astuparea gurii, dezbrăcarea victimei, dezgolirea membrului sexual (invocate de instanță în pct.20-25 al sentinței) a fost declarată doar de minorii xxxx xxxx și xxxx xxxx, negată cu motivație de Xxxx xxxx în fața instanței și neconfirmată prin alte probe;

- afirmațiile instanței expuse în pct.26-27 a sentinței, privind cauzele independente de voința făptuitorului, că tentativa în săvârșirea infracțiunii nu și-a produs efectul, sunt bazate pe presupuneri și nu prezintă un răspuns clar asupra întrebărilor expuse de apărare. Concluziile instanței că victima a întreprins unele acțiuni de apărare (striga după ajutor, se împotriva, a încercat să fugă) și deci victima a opus rezistență, ce a prelungit timpul de ajungere la întreținerea raportului sexual, sunt doar presupuneri, întrucât, în cele 20 min de la plecarea fratelui xxxx și până a venit martorul Vîrtosu Eduard, Doboș Denis, la dorință, reușea să-și ducă intenția până la capăt. Martorul Vîrtosu Eduard, venit la fața locului nu a confirmat că partea vătămată era dezbrăcată, precum și nu a afirmat că Doboș Denis era deasupra ei. Intervenția sa prin aplicarea forței a fost legată de indignarea martorului la vederea lui Doboș Denis că-și satisface necesitățile personale față de copii (a se vedea declarațiile lui Vîrtosu Eduard prezentate inițial instanței la data de 08.02.2016).

3.3. Inculpatul Doboș Denis și avocatul Gavriluc Ion au depus apel suplimentar comun, prin care au solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care Doboș Denis

să fie achitat de sub învinuirea incriminată, din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

În motivarea apelului sa invocat că acuzarea nu a prezentat în instanța de fond și nici în cea de apel vreo dovadă că anume inculpatul a săvârșit infracțiunea, nici un martor nu a indicat la comiterea unui asemenea fapt, nu există nici o probă veridică care ar dovedi vina lui Doboș Denis în crima imputată, nimeni din martorii aduși de către acuzatorul de stat nu au descris semnele laturii obiective imputate inculpatului. Partea vătămată minoră xxxx xxxx nu a fost audiată nemijlocit în instanța de fond, ci doar în condițiile judecății de instrucție, conform art.110¹ Cod de procedură penală, punând la baza sentinței procesul-verbal de audiere de către judecătorul de instrucție. Instanța de fond pune la baza sentinței declarațiile victimei din acest proces-verbal, prin care ultima descrie că tentativa de viol a fost în stuhul de la marginea iazului, a fost dezbrăcată de pantaloni și chiloți, a încercat să fugă, apoi a venit nenea Radic (martorul Vîrtosu Eduard). Procesul-verbal de audiere a părții vătămate la judecătorul de instrucție la 20.08.2015 este o proba nulă și conform art.art.251, 94 Cod de procedură penală nu poate fi admisă ca probă pusă la baza sentinței de condamnare.

Potrivit art.110¹ alin.(3) Cod de procedură penală, audierea martorului minor (părții vătămate) în condiții speciale, stabilește prezenta obligatorie a psihologului. Potrivit procesului-verbal în cauză, este indicat ca a asistat psihopedagogul Mardari Elena, care este traducătorul judecătoreiei r. Fălești și nu are studii psihologice, deoarece nu are studii speciale în domeniul psihologiei. Facultatea de limbi (pedagogie) nu este asimilată specialității de psihologie. Lipsa psihologului de la procesul de audiere a părții vătămate minore este o încălcare vădită a procedurii penale, care a afectat suportul probatoriu în cauză, prin urmare necesita a fi exclusă din probatoriu și a nu fi pusă la baza sentinței pronunțate. Careva act privind studii în domeniul psihologiei la procesul-verbal de audiere este lipsă. Aceeași încălcare de procedură a fost admisă și la audierea martorului minor xxxx xxxx, deci și această probă urmează a fi exclusă din sentință. La procesul-verbal de audiere a acestuia la fel careva act privind studii în domeniul psihologiei este lipsă.

Prin încheiere protocolară instanța de apel a refuzat de a fi audiată partea vătămată xxxx xxxx, necătând la acest fapt, noul apărător este în drept să vină cu un demers nou privind audierea victimei, nu numai din motiv că avocatul nou ales este în drept să pună întrebări suplimentare, dar și din motivul că proba pusă în baza sentinței (procesul-verbal de audiere de către judecătorul de instrucție) este dobândită cu încălcarea procedurii penale (lipsa psihologului). Deci partea vătămată urma a fi audiată în instanța de apel la reluarea cercetării judecătorești potrivit art.109 alin.(5) Cod de procedură penală în procedura specială stabilită de art.110¹ Cod de procedură penală, cu invitarea psihologului. Lipsa psihologului denotă despre lipsa concluziei că victima minoră a spus adevărul, că nu este în stare să preamărească evenimentele, să reproducă unele circumstanțe în coraport cu altele pe care le percepe, din teamă sau alte retrairi sufletești. În cazul dat nu se poate pretinde că copilul va fi victimizat, deoarece procedura stabilită de art.110¹ Cod de procedură penală prevede condiții special amenajate anume pentru ca ultima să fie protejată, inclusiv prin faptul că nu-l vede pe inculpat. La fel, este necesară audierea având

în vedere că pătimașa descrie că a fost dusă în stuh, iar prin actul de expertiză medico-legală nr.252 din 27.07.2015 în privința ultimei nu se depistează vătămări corporale de felul zgârieturilor, caracteristice stuhului. Expertul A. Panici în genere nu stabilește careva vătămări corporale, atunci când xxxx xxxx declară că a fost forțată, astupată gura etc.

Concluziile date de experții psihiatri în comun cu psihologul în actul de expertiză medico-legală psihiatrică ambalator nr.434-a-2015 din 11.08.2015 denotă faptul că xxxx xxxx avea capacitatea redusă de a înțelege corect caracterul acțiunilor ei..., ceea ce denotă despre faptul că cele relatate de ea în judecată nu pot fi apreciate drept probe de tentativă de viol, din cauza vârstei și incapacității de a înțelege evenimentele petrecute la 25.07.2015. La audierea părții vătămate de către judecătorul de instrucție nici nu s-au pus întrebări dacă ultima a înțeles ce a dorit să facă făptuitorul și acțiuni de rezistență pe care ultima le tinde că le-a întreprins nu sunt în colaborare cu circumstanțele cauzei stabilite în baza probelor acumulate, declarațiile martorilor, inculpatului. Nici comisia de experți cu participarea psihologului, nu au concluzionat despre capacitatea expertizatei de a preamări sau schimba evenimentele produse, din cauza percepției reduse și înțelegerii acțiunilor făptuitorului - a fost o tentativă de viol sau o violență fizică din motivul însușirii fără permisiune a "lastelor" cu drept de proprietate a făptuitorului, deci, expertiza este incompletă. La fel, circumstanța reținută de instanță ca constatată, precum că inculpatul și-a dezbrăcat haina - pantalonii scurți, chiloții, dezgolind membrul său sexual, nu se probează prin nici o declarație a martorilor, inclusiv nici a părții vătămate, neconstatarea acestui fapt nu denotă despre o tentativă de viol.

Din declarațiile inculpatului date la urmărirea penală și în cadrul judecării cauzei se denotă faptul că pe malul iazului, în apropierea stufăriei s-au aflat încă 2 persoane Anatol și Vadim, care nu au fost audiați în genere însă aceste persoane se aflau nu departe de locul întâmplării și pot relata adevărul despre circumstanțele întâmplate pe malul iazului. Chiar din declarațiile pătimașei xxxx xxxx rezultă că îi văzuse când acestea treceau pe alături. Instanța nu a precizat dacă ultima îi cunoaște sau nu. Investigațiile făcute de noul apărător denotă cu certitudine că bărbatul pe nume Anatolii este Cebanu Anatoli, care se găsea nu departe de locul întâmplării, până la sosirea lui Vîrtosu Eduard, despre care declară victima că s-a apropiat și a luat-o de lângă Doboș Denis. Din aceste motive urmează a fi cercetată proba nouă cu martorul Cebanu Anatoli, pe motiv că apărătorul nou ales este în drept să prezinte probe noi, neparticipând la examinarea cauzei în instanța de fond. Altă probă nouă este ancheta socială executată de direcția asistență socială a primăriei de la locul de trai, din care rezultă că circumstanțele relatate în procesul-verbal de audiere a pătimașei de către judecătorul de instrucție nu corespund adevărului.

În pct.45 al sentinței se indică că nu sunt constatate circumstanțe atenuante, pe când potrivit art.76 Cod penal, inculpatul are la întreținere copii minori, fapt constatat de judecată, ce constituie circumstanță atenuantă care influențează la stabilirea pedepsei în cazul constatării vinovăției, chiar dacă apărarea a pledat pentru achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2017, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor

administrare și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile părții vătămate minore xxxx xxxx, audiată în condițiile prevederilor art.110¹ Cod de procedură penală, declarațiile martorilor Vîrtosu Eduard, Cebanu Anatolie, Morari Lucia, martorilor minori xxxx xxxxx și Xxxx xxxx, precum și prin materialele dosarului penal:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.07.2015, prin care a fost examinată porțiunea de mal a lacului de la periferia satului xxxx r. xxxx, fiind constatată prezența plantelor de stuf de lângă lac, la distanța de 21 metri de la dâmb a fost constatată o porțiune de aproximativ 3 m.p. unde iarba era culcată la pământ. Stuful din iaz, vizavi de porțiunea dată pe o suprafață de aproximativ 1,5 m.p. este de asemenea culcat (f.d.8-11 v.1);

- procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.313 din 26.07.2015 și rezultatul testării alcoolscopice, potrivit cărora la momentul examinării Doboș Denis se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat (f.d.12-14 v.1);

- actul de expertiză psihiatrică-legală nr.xxxx din 17.09.2015, din care reiese că expertizata la întrebările puse răspunde în plan, consecutiv în esență. Relatează datele anamnestice. Gândirea coerentă, logică. Tulburări de percepție neagă. Idei delirante nu expune. Memoria și intelectul scăzut. Despre cele întâmplate relatează că: „noi ne-am dus cu frații la iaz. El m-o tras într-o parte și m-o dezbrăcat cu pielea goală, dar nu mi-o făcut nimic că fratele meu a chemat pe un om”. *Concluzia psihologului:* Funcțiile intelectuale – în limitele normei de vârstă. În baza celor expuse mai sus, comisia de expertiză medico-legală psihiatrică ambulatorie constată, că xxxx xxxx de maladii psihice nu suferă. În perioada comiterii infracțiunii în care este parte vătămată, după cum reiese din materialele cauzei penale și examenul psihic prezent, ea dereglări psihotice temporare n-a manifestat. Xxxx xxxx nu posedă particularități psihologice individuale care au putut influența esențial comportamentul în situația analizată. Reieșind din particularitățile psihologice de vârstă și conținutul situației analizate, expertizata avea capacitatea redusă de a înțelege corect caracterul și conținutul acțiunilor săvârșite cu ea (raportul sexual) și de a opune rezistență acestor acțiuni. Xxxx xxxx este capabilă să depună declarații pe cazul dat (f.d.24-25 v.1);

- actul de expertiză psihiatrică-legală nr.436a-2015 din 22.09.2015, din care reiese că inculpatul Doboș Denis nu suferă de maladii psihice. În perioada comiterii infracțiunii incriminate dereglări psihotice temporare n-a manifestat, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, fiind declarat responsabil (f.d.31-32 v.1);

- certificatul de naștere seria xxxx nr.xxxx, potrivit căruia xxxx xxxx s-a născut la 18.04.2005 (f.d.44 v.1).

Astfel, instanța de apel a considerat, că probele scrise și documentele examinate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și combat argumentele părții apărării precum că, el nu a comis tentativa de viol a părții vătămate minore xxxx xxxx.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, instanța a apreciat-o ca fiind o modalitate de apărare a inculpatului și de eschivare de la răspundere penală, or, versiunea acestuia a fost combătută prin probele administrate.

Referitor la pedeapsa aplicată, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 75, 76 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor excepțional de grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, precum și de pericolul social al faptei și consecințele acțiunilor inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă, în măsură să-și atingă scopul de corectare și reeducare al acestuia, lipsind careva împrejurări care ar genera aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești menționate au declarat recursuri ordinare:

- Cușnir David - reprezentantul părții vătămate minore xxxx xxxx, prin care, fără a invoca vreun temei din cele 16 prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței instanței de fond și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2017, deoarece în privința lui Doboș Denis a fost aplicată o pedeapsă prea aspră;

- avocata Procopciuc Angela în numele inculpatului Doboș Denis care, indicând temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, a apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei, vinovăția inculpatului nefiind probată, circumstanțele cauzei contravin probelor din dosar;

- inculpatul Doboș Denis care, fără a invoca vreun temei de drept prevăzut la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, în recursuri ordinare solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia el să fie achitat.

În motivarea recursurilor declarate, inculpatul indică aceleași motive, criticând hotărârile instanțelor de fond pe aceleași circumstanțe.

Astfel a menționat că, vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate nu o recunoaște, mai mult ca atât, el a fost judecat ilegal, considerând că instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate de partea apărării și inculpat, considerându-le inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, menționând că recurenții nu sunt de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, temei ce nu este prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

La fel, procurorul menționează în referință că recursul declarat de Cușnir David - reprezentantul părții vătămate minore xxxx xxxx, urmează a fi respins ca inadmisibil, din

motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut prevăzute în art.429, 430 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

8.1. Referitor la recursul declarat de Cușnir David – reprezentant al părții vătămate minore xxxx xxxx, Colegiul penal atestă că, potrivit art.420 alin.(4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art.401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac.

Astfel, se constată că, prin sentința Judecătorei Fălești din 04 mai 2016, Doboș Denis a fost condamnat în baza art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 11 ani închisoare.

Prin aceeași sentință a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Cușnir David – reprezentant al părții vătămate minore xxxx xxxx, dispunându-se încasarea de la Doboș Denis a despăgubirilor pentru prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei.

Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apeluri inculpatul Doboș Denis și apărătorul acestuia, apelurile care, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2017, au fost respinse ca nefondate, fiind menținută sentința.

Respectiv, având în vedere prevederile art.420 alin.(4) Cod de procedură penală și faptul că Cușnir David – reprezentant al părții vătămate minore xxxx xxxx nu a folosit calea ordinară de atac, necontestând cu apel sentința, acesta a pierdut dreptul de a ataca cu recurs decizia instanței de apel, prezumându-se că a fost de acord cu hotărârea primei instanțe, astfel că recursul părții vătămate este inadmisibil.

8.2. Cu referire la recursurile declarate de inculpatul Doboș Denis și de avocata Procopciuc Angela în numele acestuia.

Din conținutul recursurilor ordinare declarate de inculpat se constată că acesta, nu invocă nici un temei de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă solicită să fie achitat, întrucât în opinia sa instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată, iar avocata Procopciuc Angela, invocă drept temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală. Colegiul penal constată că, de fapt, recurenții contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că fapta incriminată în actul de învinuire a fost comisă de către inculpat.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate de recurenți în recursurile declarate, Colegiul penal ajunge la concluzia că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă în partea condamnării lui Doboș Denis în baza art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

La fel, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile ce au dus la adoptarea soluției expuse în pct.5 din prezenta decizie.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Doboș Denis de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal să fie una legală și întemeiată, care se menține și de instanța de recurs.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate. Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către avocata Procopciuc Angela și prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțată asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

În continuare, revenind la conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal reține că, autorii acestora consideră că, instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatului Doboș Denis în baza art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea acestei infracțiuni.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de ”neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, a cercetat materialele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpatului, a martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță referitor la vinovăția inculpatului Doboș Denis, considerând că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, argumentele invocate de recurenți referitor la nevinovăția inculpatului Doboș Denis în comiterea tentativei de viol, sânt neîntemeiate și se resping, deoarece atât instanța de fond, cât și instanța de apel au motivat condamnarea inculpatului prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii imputate și anume: - declarațiile părții vătămate minore Xxxx xxxx, audiată în condițiile prevederilor art.110¹ Cod de procedură penală; declarațiile martorilor Vîrtosu Eduard, Cebanu Anatolie, Morari Lucia, martorilor minori Xxxx xxxx și Xxxx xxxx.

Concomitent, vinovăția inculpatului, în comiterea infracțiunii imputate, a fost dovedită și prin materialele cauzei și anume:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.07.2015 (f.d.8-11 v.1);
- procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.313 din 26.07.2015, potrivit cărora la momentul examinării Doboș Denis se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat (f.d.12-14 v.1);
- actul de expertiză psihiatrică-legală nr.434a-2015 din 17.09.2015 (f.d.24-25 v.1);
- actul de expertiză psihiatrică-legală nr.436a-2015 din 22.09.2015 (f.d.31-32 v.1);
- certificatul de naștere seria xxxx nr.xxxx, potrivit căruia Xxxx xxxx s-a născut la 18.04.2005 (f.d.44 v.1).

Prin urmare, argumentele recurenților, precum că Doboș Denis, nu ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal, contravin materialelor cauzei, deoarece, atât instanța de fond, cât și cea de apel corect au concluzionat că vinovăția inculpatului se dovedește prin probele enumerate mai sus și care combat efectiv cele relatate de către recurenți în scop de apărare a inculpatului.

Este de menționat și faptul că inculpatul Doboș Denis și-a folosit în deplină măsură dreptul de a se apăra, la examinarea cauzei penale în instanța de fond, invocând diferite versiuni de apărare. Astfel, la interogarea în calitate de învinuit cu participarea apărătorului ales (f.d.97-98 v. I), Doboș Denis susține că în ziua de 25 iulie 2015 nu i-a văzut pe xxxx xxxx, Xxxx xxxx și Xxxx xxxx pe malul iazului și nu a discutat cu aceștia, doar după orele 23:00 noaptea s-a dus la xxxx xxxx să-l întrebe dacă nu știe unde îi sânt șorții. Ulterior, inculpatul vine cu o nouă ”versiune” (f.d.192 verso v. I) despre o discuție dintre el și Xxxx xxxx despre fete și ”laste”, ca mai apoi să aducă la audierea suplimentară o a treia versiune (f.d.202 v. I), că Xxxx xxxx i-a luat ”lastele” pentru înot fără permisiunea sa și el a luat-o pe xxxx până nu v-a veni acesta cu ”lastele”, xxxx nu s-a culcat cu el pe iarbă, peste vreo 10 minute el s-a îndepărtat în stuh să-și satisfacă cerințele fiziologice și în acel moment a apărut Vîrtosu Radic.

Instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Doboș Denis în comiterea infracțiunii prevăzute art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale tentativei de viol în privința părții vătămate minore.

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțată asupra circumstanțelor de fapt și au motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal constată că afirmațiile recurenților, precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursurilor, deoarece, ca probe, acestea sânt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe.

Astfel, Colegiul penal susține concluzia privind prezența în acțiunile inculpatului Doboș Denis a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, fapta acestuia corect fiind încadrată în prevederile art.art.27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal.

În speță, instanța de apel, a dat răspuns la toate argumentele invocate de recurenți, inclusiv sa expus detaliat și asupra afirmațiilor ce țin de nulitatea probelor.

Colegiul apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelurilor depuse de inculpat și apărătorul acestuia, ca fiind nefondate.

Din alt punct de vedere, Colegiul face trimitere la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art.6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependentă de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art.6 din Convenție. (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar criticele invocate de inculpat și avocata acestuia în cererile de recurs, nu și-au găsit confirmarea.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct.1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Doboș Denis xxx*, de reprezentantul părții vătămate minore, Cușnir David, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art.430 Cod de procedură penală, iar cele declarate de inculpatul Doboș Denis și de avocata Procopciuc Angela în numele acestuia, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 05 aprilie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma